

ALMA AJKA

Delikatesno metafizični manifest v treh slikah

Maja Gal Štromar

(Slovenia)

Ustvarjalno srečanje samostojnih
gledaliških skupin
Evropa-Sredozemlje

2008

Vse avtorske pravice pridržane. To gledališko besedilo
je prepovedano uporabiti ali spremeniti v katero
koli drugo vidno ali slušno obliko brez predhodnega
pisnega dovoljenja avtorja.

e-mail: maja.stromar@guest.arnes.si

ALMA AJKA

Delikatesno metafizični manifest v treh slikah

Maja Gal Štromar

Maja Gal Štromar, igralka, s končanim študijem na šoli Jacquesa Lecoqa v Parizu, je tudi uspešna pisateljica. Objavila je pet literarnih del: Goga 66000, Na predpomlad mi reci ti, Že češnječčas, Amigdalino srce, Lju.beznica ali Svetloba po dekretu. Maja živi in deluje v Ljubljani kot svobodna umetnica na področju gledališča, filma, pisanja in prevajanja, pa tudi poučevanja gledališča tako doma kot v tujini. Leta 1991 je prejela nagrado Stane Sever.

Maja: Dober večer, spoštovano občinstvo. Dobrodošli na avtorskem projektu AlmaAjka. Delikatesno metafizičnemu manifestu v treh slikah, avtorice Maje Gal Štromar... Ne, ne, ni v redu... hm, se ne spodobi izgovoriti lastno ime tako na suho, a ne? Deluje malce preveč samovšečno, nečimrno.... diletantsko ... no, resnici na ljubo, to je moje ime in z njim ni nič narobe, in jaz sem avtorica tega večera ... toda lahko bi se malce bolj potrudila, ustvarila distanco do sebe, dodala ščepec glamurja, in seveda odmisllila slovensko skromnost, pozvala tehniko na pomoč, in potem bi se pozdrav slišal nekako tako:

POSNETEK/GLASBA

... gospe in gospodje, ladies and gentleman, mesdames et messieurs, signore e signori, ... it is saturday and it's time to welcome the queen

of the night missssssss .... (posnetek
aplavza)

Maja: No, in če bi imela srečo, bi se na tem mestu tudi z vaše strani usul gromki aplavz, ki bi ga seveda takoj zaustavila. Kajti, dragi moji, vsako odobravanje, vsako naklonjenost je potrebno v Sloveniji zatreti že v kali. Na ta način bi vam nemudoma, a podzavestno dala vedeti, da ta večer vodim jaz, da ste na milost in nemilost predani moji volji, skratka, da ste v moji oblasti, in to samo zavoljo vaše male ranljivosti, frustracije, ki se je porodila iz umetno prekinjenega aplavza. To bi lahko strokovno poimenovali Coitus interruptus. No, hm, se razume, gledališki coitus interruptus... Da, da, če bi vam resnično rekla kaj takega, sem prepričana, bi moja skrajna občutljivost začela zaznavati med

vami rahlo nelagodje, negotovanje. Zato bi vas kot pridna in pohlevna punčka hitela pomirjati: rekla bi, da se vam v tej kratki pičli uri ne bo zgodilo nič žalega, in da bi se vam še dodatno prikupila bi rekla, da sem ta večer priredila samo za vas, ljubo občinstvo. Zgolj za vas. In da bi vas v to prepričala, bi rahlo nagnila glavo v levo, s tem bi nakazala čustveno ranljivost, prizvala bi solze v oči in dahnila: »Spoštovano občinstvo, hvala, da ste se zbrali tako številni, in ne, v tem dejanju ni nobenih sebičnih vzgibov, vodi me ena sama neizmerna želja po predajanju, v zameno ne pričakujem ničesar, niti od vas, še manj od strokovne kritike ...« (smeh) In morda bi celo dodala, da vse to počnem iz humanih in humanitarnih vzgibov ... in seveda vi bi mi verjeli. Če bi naredila kaj takega, sem prepričana, bi se med vami začela

pojavljeni vprašanja in dvomi, »Le zakaj vruga vse to počne?, Naj že začne s predstavo!, Ne me basat, kdo pa še danes sploh še počne karkoli za dobrobit drugega? Komu se pravzaprav da pisati tekste, se jih učiti na pamet, organizirati vso to gledališko maškarado in pri tem ne zahtevati zase ničesar?« itd. Da, rekli bi si, da gre za skrajni slovenski mazohizem!...

GLASBA

Maja: Morda pa bi imeli srečo in bi vam čisto zares postregla z resnico, z mojo resnico, rekla bi, da ... bi vas rada prevzela, dokončno bi se zarinila v zenice vaših oči, napadla bi vsako poro vaše kože ... zaplaval bi v vaši krvi, se družila z elektroni in protoni vaših celic, se zajedala v mehka tkiva vaših jeter, kljuvala srce in mu povzročala aritmijo, se

potapljala v vaš kostni mozeg, dihala
vaš dih. Rada bi bila edina, zaželena,
ljubljen, oboževana, diva, zvezdnica,
marginalka, krhka deklica iz stekla,
amazonka, plesoč, sila. Rada bi
vstopala v vaše možgane, nežno kot
sanje, nasilno kot mora, kot Jaga
Baba, kot *Mujer Grande*, *Femme
fatale*, *Inspiratrice Beatrice*, rada
bi bila, voda, mati, zemlja, ...rada bi
bila nič. Rada bi samo bila.

Spoštovano občinstvo, vabim vas, da
se mi pridružite na kratkem potovanju
notranje preobrazbe, kjer bom nič več
ali manj kot prevajalka vaših videnj,
strahov, želja in pričakovanj...

Alma Ajka ...

GLASBA: SONG ALMA AJKA

Videla sem žensko, ki šepa.
In slišala šumenje gozda v meni.
Ležala je na skali ob morju,

Vedno manj gola.
Gledala se je od daleč,
Vedno bolj od daleč.

Jaz, Kirija, z okovi knjig na gležnjih.

Videla sem žensko s šopom belih
vrtnic v naročju.

Sedela je na peščenem bregu in
mislila,

Da gleda življenje v preletu.

Medtem ko je gledala vstran, so se
vrtnice posušile.

Jaz, Alma, ki nikdar ne razumem, da
sem od vedno razumela.

Videla sem rdečo obleko v vetru
plahutati.

In razumela sem, zakaj se beli cvet
spreminja v rdeči sadež.

Jaz, Kala, v bokih metuljev let.

Jaz, Alma Ajka,

Ki legam v belino severnih nebes.

Jaz, ženska, dovršena.

GLASBA

«Iz ovog rata, najvećeg u istoriji, mora se roditi nov svet, koji će opravdati žrtve koje čovečanstvo podnosi. Taj novi svet mora biti svet u kome neće biti eksploatacija slabih od jakih, dobrih od zlih; gde neće biti ponižavanja siromašnih od silovitosti bogatih; gde će dela uma, nauke, veštine, služiti zajednici za olakšavanje i ulepšavanje života a ne pojedincima za sticanje bogastva. Taj novi svet neće biti svet pogaženih i poniženih, nego svet slobodnih ljudi i naroda, jednakih u dostojanstvu i poštovanju čoveka.»

Da, JEDNOG DANA OTIĆI ĆU U
AMERIKU I NATERAĆU NIAGARIN
VODOPAD DA PROIZVODI
KORISTAN RAD. (Nikola Tesla)

Maja: To so besede, ki so nastale med 2 .svetovno vojno, napisal jih je nenadkriljivi genij, velik duh našega časa, Nikola Tesla. In prav zahvaljujoč njemu, je svetloba - luč vstopila v skoraj sleherni kotiček tega planeta ... toda očitno je še vedno ni dovolj, da bi presvetlila temo, ki sem jo videla, ko sem hodila po zemlji naši in pila nje prelesti ...

GLASBA

Maja: Bila sem tam, kjer vsi predsedniki in prvi ministri, veleposlaniki sveta v črnih polikanih sakojih dvigujejo prste v nebo in kremžijo svoj bledolično državljansko kožo in si pritrkavajo s šampanjci, in pravijo, da bo, da bo bonaca. Bila sem tam, kjer kratkovidni in zaslepljeni nadškofi vabijo na bankete in s pestjo v mednožju dvigujejo nevernika pod strop, da sprejme laž. In pretvarjajo

se, da je mir, da je mir na severu, na jugu, vzhodu, zahodu. Moški! Moški, uomini, man, hombres! Moški. Moški, ki tako velikodušno odpuščajo ... ne, ne v čustvenem smislu, odpuščajo brez občutka krivde delavce, mečejo jih na cesto ... ja, V fensi grupni kopulaciji pomirjajo svoje impulzivno dražeče cilje. Da, psst! Slišite?, tudi nocoj, v tem trenutku, se odločajo, dilajo, prodajajo, kupujejo, zamenjujejo, nadomeščajo, vodijo in krojijo usodo tega mesta. Kaj mesta!?, države, unije, sveta, galaksij, kozmosa! Dela jo zgodovino, ustvarjajo ekskluzivo zgodovine ... Ne vem, če ste že kdaj videli te male, polikane, čedne dečke v kravatah, kako vneto in predano poljubljaajo zastave, in če se zastava čez noč spremeni, nič ne de, naslednji dan z enako vnemo poljubljaajo novo. Svoje male fotografije, portretke povečujejo, da, svoje majhnosti povelj

čujejo, razmnožujejo in fotokopirajo in jih plakativirajo po vseh možnih stenah tega sveta, ploskajo si. Kot mali otroci v kuhinjah pod krili mamic namakajo koščke kruha v prepeličja jajca in se igrajo lovce. Lovce na divje zveri ... (infantilno) »No povej mami, kako sva se učila, ljubi moj sine, katere so divje zveri?« »Divje zveri so: jeleni, prašiči, lisice, ... joj mami, ne vem, sem pozabil ... ah, da, ljudje, preveč svobodni ljudje!« (Smeh.) Da. Izmišljujejo si mala nas protovanja, vojne, genocide, klanja ... In vse to si izmišljujejo samo za nas, da, za nas, poglejte nagibam glavo na desno, priklicujem solze v oči, da, vso to krvavo ekzotiko si izmišljujejo za nas, za bolno lačne krokarje, ki umiramo od dolgočasje v cvetoči civilizaciji. Za nas, male potrčke, ki smo na njihov najmanjši namig vedno pripravljeni najti mehko argentinsko

govedino - zate moj ljubi patriarh!
Za nas, slinaste lakajče, ki smo
pripravljeni najti sredi zime kretske
grozdje, ki vrača spolno moč - zate,
Moj kralj! Za nas, podhranjene
garjaste pse brez hrbtenic, ki smo
pripravljeni izdati najboljšega prija
telja, mu iztrgati jetra, sesekljati
peteršiljček, čebulico, česen in jih
pripraviti v tisočletnem papeškem
avignonskem vinu, zate moj **generall!**
**Moj bog, le kaj bi bili sposobni
narediti šele zate?** Prosim? Joj,
oprosti, a sem te zbudila (**Bogu?**)
Kako? Ne, ne, še vedno smo tu,
nikamor se nismo premaknili, že
stoletja, tisočletja, ne ...Kaj praviš?
Ah, ne, samo to razlagam tu, publiki,
da še vedno plešemo skorumpirano
koreografijo na pogorišču ideologij,
religij, mitov in laži. Da ...

Prosim? Zakaj? Kako misliš zakaj?
(na publiko) Bog sprašuje, zakaj.

Zakaj, zakaj, zakaj ... halo? Zato, ker
(odpojem pesem) ...še dušico prodala
bi, za lastno ugodje dala bi ti, ne
grem, ne grem, ne grem domov, sem
pogoltna premočno .... Oh, kako je to
življenje, na, na , na, na - PORNO!

GLASBA: HLAPCI (SONG - povzeto po Ivanu Cankarju)

Hlapec! Za hlapca vzgojen.
ustvarjen si za hlapčevanje.
Hlapec.

Gospodar se menja,
bič ostane!
In ostal bo vekomaj,
ker hrbet skrivljen je,
biča vaje in željan!

:...Matil! Laži me niste učili, moje
srce je od vašega srca. Iz srca pa
je misel in beseda. Če ukažete, da
molim, bom molila, če ukažete, da
se postim, se bom postila. Ali ne

ukažite mi, mati, da bi moje srce
kamen postalo!

Hlapec!

Za hlapca vzgojen,
ustvarjen si za hlapčevanje.

Hlapec!

Ne, ne, ne Hlapec, predte ne stopim
z bičem,

Predte stopim z besedo!

Ne, ne, ne, in nikar ne mislite,
da udriham samo po moških. Ta
sistem podpirajo tudi sfrizirane,
iz naftalina in liftinga razvelečene
stare kurtizane, predolgo vprežene
dojilje mrtvih zarodov, platinaste
ali umetno rdečelase samske ali
dobro poročene frigidne urednice
tabloidov s silikonskimi vsadki,
psevdo umetnice, ki uspevajo zgolj
in samo, oprostite!, s pičkoidno ene
rgijo, histerične feministične matr

one, ki učijo mlade ljubimce -izmov in tujk iz filozofskih blesfikonov, in jih še mlečno mlade pošiljajo v posteljo na prakso svojim najboljšim prijateljicam srednjih let. O, anima mundi, svet približkov! Da nam je potrebno videti vso to nesnago kot bleščoč ideal! Vse te brezlične brezcelulitčne uspešne fukotožnice uvelih oči na dobrodelnih akcijah, ki so, o moj bog, sedaj noseče, in ki bodo postale izepruvetkane samohranilke, saj sovražijo moške, in ki bodo iz svojega, bog ne daj, rojenega sina naredile deklico brez primere, zvezdo, voditeljico države ali vsaj televizijskega talk showa. Ja, tako vam rečem, babe smo najbolj pokvarljiv material, še posebno tiste, nenahranjene, podhranjene in neuresničene. Predvsem pa se bojte se tistih femifašistk, ki so zavoljo nadzora in moči prodale

svojo ženskost in se hudo hudo pomožale.

Da, videla sem mnogo partizank, svobodnih umetnic, ekoloških kraljic, političnih zagrizenk, kako klavrno so končale. Celó življenje so zganjale alternativo, čistunskost, visoke moralne neoporečnosti, in v to so zares in odkrito verjele, potem pa, ko so jih že totalka zradirali ali pa jih stisnili v kot kot presušene gnide, so se utrudile vztrajati, in če so hotele - no, vsaj ekonomsko preživeti, so morale sprejeti ringišpil tega sveta ... toda mnoge velike gverilke prekleto dobro vedo, da so umazane roke sranje, pa so v lobistično goščavo odplaknile svoje ljube soproge, ki bodo v najboljšem primeru postali ciniki nevrotiki ali alkoholiki, same pa - seveda še vedno krevsajo in pohabljene špilajo velike persone, device orleanske,

umetnice, svodomiselnice, ...

In veste kaj je pri vsej tej verbalni diareji, s katero sem vam postregla, najbolj grozno? To, da mi vsi, tu, nocoj, z mano načelu zbrani, mislimo, da smo boljši od njih, da smo zvitejši, da smo premetenejši, da nam bo uspelo ustvarjati božansko taktni kompromis : z eno nogo mešati po svežem in poštenem zraku, z drugo biti vkopani globoko v dreku ... kakšna izprijena prevzetnost: mi vsi verjamemo, da nam bo zaradi tiste male presušene nožice, ki se občasno namaka v poeziji, umetnosti, humanitarnosti in poduhovljenosti, da, da nam bo samo zavoljo nje uspelo! Čez dan srati in hliniti lojalnost, se nasmihati, globoko klanjati in predvsem molčati, ko te ozmerjajo s kurbo ali norico, če me prav razumete, ponoči pa mantrirati OM MANI PADME HUM, pa pranični dih zganjat s čirom na želodcu in

moliti bogove in angele za odpuščanje, predvsem sebi, ker smo si dovolil, da so nas žalili ... Ne gre!, ne, ne gre!, ne moreš klati celo leto, pa klanfe srat, potem pa s honorarjem kompromisa kupit svoji mali komot natempirani riti dvomesečni dopust pri - z vsem spoštovanjem - Sai Babi: da te obleče v oranž haljico in te šetka po ašramčku gor pa dol, in TE očisti nesnage s svojim svetim prahcem in Omom, medtem ko ti čistiš čakre, papcaš tofujček in si misliš, kako si dober, ker nisi umoril nobene krave... Ne, ni te zgodbe uspeha, ni je, ... Verjemite mi, srčki! Vsak zdrs, vsak najmanjši zdrs se vrne v plazu potrojen ...

In zato ni potrebno misliti v megalomanskih razsežnostih, ni potrebno misliti na velike zločine človeštva, na vojne, genocide, na vele izdajstva, dovolj je majhna, drobna stvar, ki se

ji reče: MISEL. Vse se tam začne,
v misli. HIGIENA MISLI,

V misli izdate najprej sebe. In
potem se zgodi pra-znana igra
padajočih domin ... In če ste z
lahkoto izdali sebe, in ste preživeli,
no, z brazgotino več ali manj, moj
bog, zakaj pa ne bi izdali še druge...
zato ne bodite sočutni le do tretjega
sveta, do podhranjenih otrok daleč
stran od oči, temveč najprej in
predvsem bodite sočutni do sebe in
do človeka, ki vam stoji naproti.

Da, in bodite, kar ste, zakaj pa ne,
bodite tudi vegeterjanci, zaradi
mene, zakaj pa ne, toda začnite
ozaveščati, kolikokrat na dan greste
v usnjenih čevljih na zelenjavni
krožnik s hudičem ...

GLASBA: SONG JAGA BABA

V KOČI BABE JAGE OGENJ

ZAGORI.
SPIRAM, ČARAM, ŠIVAM, LEPIM,
HRANIM. HRANIM.
Z METLO ČISTIM GLAVE,
Z METLO POLETIM!

ČE NE VZTRAJAM, ČE NE PIŠEM,
POJEM, PLEŠEM,
POJEM, PLEŠEM,
BABO JAGO UJEZIM .

ČE JE LAČNA, VRAŽJA VSA
POSTANE.
ČE JE LAČNA, VRAŽJA
VSA POSTANE.

Maja: Kako lepo sem vas zamorila, kajne ...
No, nič ne skrbite, seveda obstaja
rešitev, za vse te naše male psihozice,
nevrozice ... ŽIVLjenje, psiha je
neusahljivi vir ozdravljenja. In vsaka
bolezen se pojavi samo zato, da bi,
paradoksalno, napredovali, ozdraveli
na vseh nivojih. Dovolite mi, da vas
nekaj vprašam ... tak test namreč

moramo skoraj vsi državljani prestati na medicini dela še preden podpišemo pakt, ups!, pogodbo z delodajalcem ... ali ste bili od vsega tega ribarjenja v kalnem kdaj utrujeni, izsušeni, krhki, potrti, zmedeni, zadušeni, zamašenih ust, neprebujeni? Ste bili kdaj prestrašeni, omahljivi ali šibki, brez navdiha, brez spodbude, prazni, anemični, brez smisla, brez cilja, ste bili osramočeni, izdani, kronično besni in jezni, nestanovitni, ujeti, neustvarjalni, stisnjeni v kot, nori? Ali so vam kdaj rekli, da ste nori?

Poznate strah, da bi ugriznili in rekli ne, ko je to potrebno, strah, da bi preizkusili nekaj novega, strah, da bi se uprli, da bi odšli, da bi se glasno zoperstavili, ko je še pravi čas, strah, da bi ljubili, da bi ustvarjali, strah, da bi bili zapuščeni, nerazumljeni, zavrženi, strah, da bi se nekega dne prebudili iz budnosti in ugotovili, da

je življenje odteklo mimo vas, ne da bi izvedeli zakaj ste tu, kaj pomlad naredi češnjam, in kaj pomeni odsev dveh lun v zenicah večera?

Ali pa drugače: Imate čir na želodcu, slabotno ščitnico, vnetja in alergije neznanih izvorov, glavobole, bolečine ali napetosti v hrbtenici in v vratu? Imate lumbalgio statico, hernijo, hemeroide? Ste ostali brez vranice ali pa ste si v izprijenosti dali odstraniti rebro, da biselažjesamozadovoljevali? Neumno vprašanje, vem, in nikar mi ne povejte, naj ostane v vaši intimi ... Toda, če je temu tako, potem vas pač moram razočarati in vam povedati, da ste godni za

strokovno pomoč, kajti tam, kjer je umetnosti in bogu spodletelo, znanosti in državi prav gotovo ne bo!

GLASBA

SONG «Manj je več, slabš je boljš» (Na Psihiatriji)

K sem bla mala,
pridna cukrček princeska,
se moj oči je skurbau,
z nekim policajem iz soseske
k m je za sladoled zastonj dajal.

Jaz, kt pridna veverička,
žrla sem glukoze,
pol prešaltala na hard,
k so mojo matko našel
obešeno na poročen gvant.

Pol so zaprli me v popravni dom,
Bog je crknu, Marx in Tito takoj za
njim,
e' nkir nobenga modela
Kralj Matjaž, še vedn v jami spi.
partizanke, pa - pa partizanke
revolucije obešene na planke.

Ne me basat, dohtar, kva da mam?

Parafilijo, bulimijo, anoreksijo?

Ej, ne me basat dohtar,
jaz sam hočem unga,
ki ga nočem in hočem unga, ki ga čem.

Ne me basat dohtar, kva da mam?
histerijo, paranojo, megalomanijo,
kronično indiferentnost,
erotofobijo?

Ej, ne me jebat dohtar, jaz ne grem
na zdravljenje
Jaz hočem tisto, česar nočem,
nočem tistga, ki ga v bistvu
(ho)čem.(3x)

MANJ JE VEČ, SLABŠ JE BOLJŠ ...

Parlato: Tiste apaurine si sam zabaši
v goltanec in intravenozno naj ti
bencin vbrizgajo, da boš vedel, kaj
je to flegmona, mona ...

GLASBA

Maja: Rada bi razumela, zakaj se resnica razpre le vpričo grozote, in zakaj je bilo potrebno preko tega pekla, da bi jo dosegli, da bi jo ugledali, zakaj se moramo obojestransko uničevati, se razklati v bolečini, postati podivjane zveri, da bi jo zasačili? In zakaj, da bi postali resnični, moramo umreti. Zakaj? Zakaj stvari postanejo resnične le v ugrizu obupa? Kdo je spreobrnil svet, da mora resnica prebivati na temni strani, in da mora neutolažljivo močvirje nekega zavrženega človeštva postati odurna zemlja na kateri poganja vse, kar naj ne bi bila laž? In končno: le kakšna nekaj je ta resnica, ki zaudarja po truplih, ki se napaja v krvi, se hrani z bolečino, prebiva tam, kjer se človek ponižuje, in zmaguje, kjer

človek gnije? To je čigava resnica?
Je to naša resnica?

Biti to, kar v biti smo in v smelosti
in osamelosti VZTRAJATI - zahteva
čisto srce in junaški pogum...!

GLASBA

SONG: «DA BI VZTRAJAL»

Da bi pes leteči ptič postal,
Da bi z osata smokve jedla.
Da bi me vzljubil,
Sem želela.

Zdaj ogrinjam se v belo,
V prosojno, da grem nazaj.
Nazaj v svoj čas,
V čas spočetij in rojevanj.

Maja: Mogoče pa bi morala vse začeti znova
od začetka, od samega prazračetka.
Morala bi pozabiti vso to bedo, ki
sem vam jo naložila in vam povedati,
da sem, da sem ....

GLASBA: GLASBA ZEMLJE

... slišala, kako se zemlja vrti ... kako počasi, lebdeča, mogočna, ledena mati premika boke ... slišala sem praradostni pok, nevzdržno širjenje magme, oplazila sem vataste kosme kozmičnih meglic, ki se neustavljivo plodijo na milijarde milijarde let. slišala sem trenutek, ko sem bila povabljena v snovnost, ... moja večnost se je zgostila vame in v resnici resnično hodi z mano, v meni, za menoj ... svetloba ... tukaj sem, ... tukaj sem ... tukaj sem ... tukaj sem, da /HITRI GIB Z ROKAMI NAVZGOR, VDIH/

GLASBA

Song: Cherry Blossom

Koliko besed v tvojem dihu...SVET!
MOŠKI, plešeš na valove morja.

Dajem ti meč,
se predajam.

Moški, ki si v meni,
pelji me na rob, da ...
Da greva zdaj
Nazaj domov.

Kot pomlad oplajaš češnje,
Krhko kleno me objemaš,
Sladko grenko
Marmelado,
V loncih mešaš,
Me pogrešaš?

V ogenj stopaš, vidiš, greješ
Veš, verjameš ....

Maja: ... tisoč stvari bi vam lahko še povedala
... toda vse, kar lahko storim, je le
ponavljanje besed, ki prepogosto
ustvarjajo nesporazume, ruševine in
mejnike.

A VSE TO SEDAJ PRIPADA
PRETEKLOSTI.

GLASBA: ZVONČKI IN VETER

Maja: Ugasnila bom svečke na torti z enim samim pihom, ki bo podoben poljubu, a ki bo v resnici roža ... potem bom pozabila svoj tekst. Razžalila bom temo gledališke zavese polne prahu ... poslala si bom cvetje, ogromno cvetja, gledala se bom v ogledalu, dolgo, in potem se bom ponovno rodila, kot da bi izstopala iz morja, še in še in si govorila, tako zares in globoko iz sebe, da bi se končno slišala, da bi si končno verjela: «Taka, nepopolna kot sem, sem dovršena...»

Da, še naprej hujskala bom proti laži, in pustila bom, da se ta svet se raztaplja v prividih, da se trpinči v iskanju vseh zakaj. Ukinila bom pavze. Strašila jih bom. Grozila jim bom s ciganskim bodalom, ki se bo dvigal naravnost iz poezije in potem, potem bom odšla, tekla bom, ponovno bom

postala ženska, normalna ženska, ki zapušča svojo kartonasto hiško. Da, odšla bom iz te dežele fikcije, iz tega teatra, tekla bom, še preden zavesa ne postane meja med mano in menoj. Za seboj bom pustila zmedo in sovraštvo. In na nič več ne bom mislila...na nič. Popraskala se bom, počesala, si uredila obraz, se odela v rdeče in umrla od ljubezni.

GLASBA: MORJE

Spoštovano občinstvo, je čas, ko je čas.

Je Alma Ajka, je čas duše. Življenje, kakršnokoli že je, je prekratko, da bi ga samo srebljali.

Zato ponovno najдите svoj Dom in vrnite se vanj. Nahranite svoje olakotele duše s sanjami, zaplodite jih in glejte, kako kot ognjeni metulji radostno oplajate ta prečudoviti,

edinstveni, neponovljivi svet.

Hvala, da ste bili z mano in lahko noč

....

GLASBA: MORJE in GALEBI

LUČ: rdeča, mehka ... igralka v
poziciji kipa svobode.

KONEC